

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 1999

N:o 123—131

SISÄLLYS

N:o		Sivu
123	Laki lastensuojelulain muuttamisesta	391
124	Laki kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain muuttamisesta	393
125	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta	394
126	Asetus kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta.....	396
127	Asetus vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajasta	397
128	Asetus maakaasusetuksen muuttamisesta.....	400
129	Asetus nestekaasusetuksen muuttamisesta.....	402
130	Asetus öljylämmityslaitteistoista annetun asetuksen muuttamisesta.....	404
131	Asetus räjähdeseetoksen muuttamisesta.....	405

N:o 123

Laki

lastensuojelulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 5 päivänä elokuuta 1983 annettuun lastensuojelulakiin (683/1983) uusi 5 a, 5 b ja 5 c § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 a §

Suurten kustannusten tasausjärjestelmä

Lastensuojelun suurten kustannusten kunnalle aiheuttaman taloudellisen rasituksen tasaamiseksi sekä voimavarojen ohjaamiseksi siten, että lastensuojelun asiakkaat saavat tarkoituksenmukaiset ja oikea-aikaiset palvelut, tulee jokaisen kunnan kuulua tässä laisaa tarkoitettuna tasausjärjestelmän piiriin.

Tasausjärjestelmän toimeenpanosta huolehtivat kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) 7 §:n mukaan määräy-

tyvät erityishuoltopiirin kuntayhtymät, joille 5 c §:ssä tarkoitettu valtion korvaus maksetaan.

5 b §

Tasauskorvauksen perusteet

Kunnalla on oikeus saada tasausjärjestelmästä korvauksena 70 prosenttia sellaisista kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän lain 11 §:ssä tarkoitettuun huoltosuunnitelmaan kirjatuista lastensuojelutoimenpiteistä ja perhekohtaisesti yhteenlaskettuina ylittävät 150 000 markkaa vuodessa (*kunnan omavastuuraja*) ensimmäisen huoltosuunnitelman laatimispäivästä lukien.

Erityishuoltopiirin kuntayhtymä voi päät-

LA 142/1998
StVM 28/1998
EK 33/1998

tää, että kunnan omavastuuraja on edellä 1 momentissa säädettyä alempi tai että kunnalle korvataan omavastuurajan ylittävistä kustannuksista yli 70 prosenttia.

Tasausjärjestelmän piiriin kuuluvista kustannuksista ja muista tasauskorvauksen perusteista sekä järjestelmän toimeenpanosta säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella.

5 c §

Tasausjärjestelmän rahoitus

Kunnat rahoittavat tasauksen siltä osin kuin 2 momentissa säädetty valtion korvaus ei sitä kata. Jollei toisin ole sovittu, kuntien rahoitusosuus määräytyy kuntayhtymän jäsenkuntien kesken niiden alle 21-vuotiaiden asukkaiden lukumäärän perusteella.

Valtio osallistuu tasauksen rahoitukseen siten, että valtion korvaus on puolet tasauksen arvioidusta kokonaismäärästä. Valtion korvauksesta puolet määräytyy 5 a §:ssä tarkoitetun erityishuoltopiirin jäsenkuntien alle 21-vuotiaiden asukkaiden lukumäärän ja puolet erityishuoltopiirin jäsenkunnille maksettujen tasauskorvausten määrän perusteella. Laskettaessa valtion korvausta käytetään kaksi vuotta ennen toimintavuotta alkaneen vuoden aikana maksettujen tasauskorvausten määrää.

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettua kunnan rahoitusosuutta ja 2 momentissa tarkoitettua valtion korvausta käytetään kunnan asukaslukuna toimintavuotta edeltävän vuo-

den alussa ollutta väestötietolain (507/1993) 18 §:n mukaista asukaslukua.

Valtion korvauksen myöntämiseen ja suorittamiseen sekä oikaisuvaatimukseen sovelletaan soveltuvin osin sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Puolet valtion korvauksesta toimintavuosille 1999, 2000 ja 2001 määräytyy lastensuojelulain 5 c §:n 2 momentissa tarkoitettujen erityishuoltopiirin jäsenkunnille maksettujen tasauskorvausten sijasta niiden lasten ja nuorten lukumäärän mukaan, jotka erityishuoltopiirin jäsenkunnat ovat vuoden aikana sijoittaneet lastensuojelulain nojalla kodin ulkopuolelle. Laskettaessa valtion korvausta käytetään tällöin kodin ulkopuolelle sijoitettujen lasten ja nuorten määränä kaksi vuotta ennen toimintavuotta alkaneen vuoden lastensuojelutilaston mukaista määrää.

Jos perheen lastensuojeluasiakkuus on alkanut ja lastensuojelulain mukainen huoltosuunnitelma on laadittu jo ennen tämän lain voimaantuloa, lasketaan tasauskorvauksen perusteena olevan vuoden alkavan lain voimaantulopäivästä eikä 5 b §:n 1 momentissa tarkoitettua ensimmäisen huoltosuunnitelman laatimispäivästä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 124

Laki

kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään kehitysvammaisten erityishuollosta 23 päivänä kesäkuuta 1977 annettuun lakiin (519/1977) siitä lailla 702/1982 kumotun 7 §:n tilalle uusi 7 § seuraavasti:

7 §
Erityishuollon lisäksi edellä 6 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetut erityishuoltopiirien kuntayhtymät huolehtivat lastensuojelulaissa (683/1983) tarkoitetun suurten kustannusten tasausjärjestelmän toimeenpanosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 125

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 33 ja 39 §, sellaisina kuin ne ovat, 33 § laissa 1150/1996 ja 39 § laissa 1446/1995, sekä *lisätään* lakiin uusi 4 a luku seuraavasti:

4 a luku

Lastensuojelun suurten kustannusten tasaus

30 a §

Lastensuojelun suurten kustannusten tasaus

Valtion korvaus lastensuojelulaissa (683/1983) tarkoitettuun lastensuojelun suurten kustannusten tasaukseen maksetaan kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (517/1977) 7 §:n mukaan määräytyvälle erityishuoltopiirin kuntayhtymälle.

Korvaus suoritetaan tasasuuruisin erin kalenterikuukauden 11. päivään mennessä.

30 b §

Korvauksen rahoitus

Edellä 30 a §:n 1 momentissa tarkoitettua valtion korvauksen kokonaismäärää vähentää vastaavalla summalla 10 §:n mukaan määräytyvää käyttökustannusten valtionosuutta.

Valtion korvauksen kokonaismäärä vahvistetaan vuosittain valtion talousarvion yhteydessä ja kuntayhtymien osuudet korvauk-

seen vahvistetaan vuosittain asianomaisen ministeriön päätöksellä niiden määrätymisperusteiden mukaan, joista on säädetty lastensuojelulain 5 c §:n 2 momentissa.

30 c §

Tasauksen seuranta

Erityishuoltopiirin kuntayhtymän on ilmoitettava asianomaiselle ministeriölle vuosittain maaliskuun loppuun mennessä edellisellä vuonna maksettujen tasaukset ja tiedot tasauksen perusteena olleista toimenpiteistä. Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset ilmoitettavista tiedoista.

33 §

Oikaisumenettely

Milloin kunta tai kuntayhtymä on tyytymätön kuntien valtionosuuslain 16 §:ssä tarkoitettuun päätökseen valtionosuuden myöntämisestä, päätökseen perustamishankkeeseen suoritettavasta lopullisesta valtionosuudesta tai päätökseen lastensuojelun suurten kustannusten tasaamiseen tarkoitettua korvaukses-

ta, kunnalla tai kuntayhtymällä on oikeus kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä päätöksen tehneelle valtionapuviranomaiselle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

39 §

Valtionapuviranomainen

Asianomainen ministeriö on kuntien valtionosuuslaissa tarkoitettu valtionapuviranomainen asioissa, jotka koskevat käyttö-

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

kustannusten valtionosuuksia, 30 a §:n 1 momentissa tarkoitettua korvausta ja 23 §:ssä tarkoitettuja neuvotteluja yhteisen hankkeen aloittamisvuodesta silloin, kun kysymyksessä on suuri hanke. Muissa asioissa valtionosuusviranomainen on lääninhallitus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 126

Asetus**kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §
Pariisissa 17 päivänä joulukuuta 1997 tehty kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskeva yleissopimus, jonka eräät määräykset eduskunta on hyväksynyt 9 päivänä lokakuuta 1998, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 13 päivänä marraskuuta 1998 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu OECD:n pääsihteerin huostaan 10 päivänä joulukuuta 1998, tulee

voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Yleissopimuksen 11 artiklan mukainen vastuuviranomainen on Suomessa oikeusministeriö.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

HE 102/1998
LaVM 7/1998
EV 106/1998

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 14/1999)

N:o 127

Asetus

vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajasta

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Liikenneministerin esittelystä säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994) 11 §:n, 12 §:n 2—4 momentin sekä 24 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on edistää vaarallisten aineiden tie- ja rautatiekuljetusten turvallisuutta sekä ehkäistä niistä ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuvia vahinkoja.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *ministeriöllä* ministeriötä, jonka toimialaan kuuluu vaarallisten aineiden kuljetus;
- 2) *vaarallisella aineella* vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia aineita;
- 3) *vaarallisen aineen kuljetuksella*:
 - a) vaarallisen aineen tiekuljetusta;
 - b) vaarallisen aineen rautatiekuljetusta;
 - c) astioiden ja säiliöiden täyttämistä vaarallisella aineella ja aineen muuta pakkaamista tie- tai rautatiekuljetusta varten;
 - d) vaarallisen aineen kuormaamista tie- tai rautatiekuljetusta varten;
 - e) vaarallisen aineen tie- tai rautatiekuljetukseen liittyvää purkamista, jos toiminnalla on vaikutusta kuljetuksen turvallisuuteen; ja
 - f) vaarallisen aineen tie- tai rautatiekuljetuksessa tarvittavien kuljetusasiakirjojen laatimista ja muuta kuljetukseen liittyvää toimintaa, jolla on vaikutusta kuljetuksen turvallisuuteen;
- 4) *toiminnanharjoittajalla* jokaista vaarallisen aineen kuljetusta suorittavaa luonnollista

henkilöä, oikeushenkilöä ja muuta yhteenliittymää tai henkilöryhmää sekä julkishallinnon elintä.

3 §

Turvallisuusneuvonantajan nimeämisvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on nimettävä yksi tai useampi turvallisuusneuvonantaja hoitamaan hänelle säädettyjä tehtäviä toiminnanharjoittajan valvonnassa.

Turvallisuusneuvonantajaa ei kuitenkaan tarvitse nimetä, jos:

- 1) vaarallisen aineen kuljetukset suoritetaan puolustusvoimien valvonnassa tai puolustusvoimien ajoneuvolla;
- 2) vaarallisen aineen kuljetuksia suoritetaan satunnaisesti kotimaassa edellyttäen, että toiminnasta voi aiheutua vain vähäistä vaaraa ihmisille, ympäristölle tai omaisuudelle; taikka
- 3) vaarallisen aineen kuljetukset käsittävät ministeriön päätöksessä tarkemmin määritellyjä vähäisiä määriä vaarallisia aineita ja kuljetukset täyttävät mainitussa päätöksessä asetetut muut ehdot.

4 §

Turvallisuusneuvonantajan kelpoisuus

Turvallisuusneuvonantajalla tulee olla tämän asetuksen mukainen todistus kokeesta, jolla osoitetaan henkilöllä olevan turvallisuusneuvonantajan tehtävissä tarvittava, kyseessä olevaa kuljetusmuotoa koskeva asian-
tuntemus kaikkien vaarallisten aineiden kuljetukseen.

Kuljetusmuodon lisäksi turvallisuusneuvonantaja voi 1 momentista poiketen erikoistua vain yhteen tai useampaan seuraavista ryhmistä kuuluvien vaarallisten aineiden kuljetukseen:

- 1) luokkaan 1 kuuluvat aineet;
- 2) luokkaan 2 kuuluva aineet;
- 3) luokkaan 7 kuuluvat;
- 4) luokkiin 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 ja 9 kuuluvat aineet.

Turvallisuusneuvonantajaksi nimettävältä tulee olla kirjallinen suostumus tehtävään ja hänellä tulee olla tuntemus kyseisen toiminnanharjoittajan toiminnasta.

Turvallisuusneuvonantajaksi voidaan nimitä toiminnanharjoittajan työntekijä, johtaja tai omistaja taikka toiminnanharjoittajan ulkopuolinen henkilö. Neuvonantajalla tulee kuitenkin olla tosiasialliset edellytykset hoitaa hänelle säädetty tehtävät.

5 §

Turvallisuusneuvonantajan tehtävät

Turvallisuusneuvonantajan yleisenä tehtävänä on selvittää keinoja, joiden avulla toiminnanharjoittajan vaarallisten aineiden kuljetukset suoritetaan mahdollisimman turvallisesti kuljetusta koskevia säännöksiä noudattaen. Hänen tulee edistää tällaisten keinojen käyttöönottoa kuljetuksissa.

Turvallisuusneuvonantajan tulee toiminnanharjoittajan toiminnassa:

1) seurata vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien säännösten ja määräysten noudattamista;

2) antaa vaarallisten aineiden kuljetusta koskevia neuvoja;

3) huolehtia siitä, että vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvästä toiminnasta laaditaan toiminnanharjoittajalle vuosittainen kertomus, joka on säilytettävä viisi vuotta ja pyydettyä annettava vaarallisten aineiden kuljetuksia valvovalle ja muulle näissä kuljetuksissa toimivaltaiselle viranomaiselle tämän toimialaan kuuluvien tehtävien hoitamista varten ja ministeriölle tutkimustoimintaa varten;

4) huolehtia siitä, että vaarallisten aineiden kuljetuksessa tapahtuneesta ihmiselle, ympäristölle tai omaisuudelle vaaraa aiheuttaneesta tapahtumasta laaditaan toiminnanharjoittajalle ministeriön päätöksessä tarkemmin säädetty onnettomuusselostus, joka on pyydetty-

essä annettava vaarallisten aineiden kuljetuksia valvovalle viranomaiselle; ja

5) hoitaa muita ministeriön päätöksessä tarkemmin säädettyjä tehtäviä.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että turvallisuusneuvonantajalla on mahdollisuus hoitaa hänelle säädetty tehtävät.

6 §

Turvallisuusneuvonantajan kokeet

Vaarallisen aineen tiekuljetuksiin ja rautatiekuljetuksiin liittyvistä aiheista järjestetään erilliset turvallisuusneuvonantajan kokeet, jotka voidaan myös yhdistää. Koe käsittää kaikki vaaralliset aineet tai kokelaan ennakoilmoituksen mukaan yhteen tai useampaan 4 §:n 2 momentissa määriteltyyn ryhmään kuuluvat aineet. Hyväksytyllä kokeella osoitetaan, että henkilöllä on asiantuntemus kyseisen kuljetusmuodon ja kyseisten vaarallisten aineiden kuljetusta suorittavan toiminnanharjoittajan turvallisuusneuvonantajaksi.

Kokeiden keskeisenä tavoitteena on varmistaa, että henkilöllä on vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvien vaarojen tuntemus, tiedot kuljetusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä sekä tuntemus hänelle säädettyistä tehtävistä. Kokeiden yksityiskohteisesta sisällöstä ja muusta järjestämisestä säädetään ministeriön päätöksellä.

Turvallisuusneuvonantajan täydennyskokeissa selvitetään, että henkilöllä on asiantuntemus seikoista, jotka ovat muuttuneet aikaisemmin suoritettujen turvallisuusneuvonantajan kokeen jälkeen. Täydennyskokeisiin sovelletaan muutoin soveltuvin osin, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään.

Turvallisuusneuvonantajan kokeet ja täydennyskokeet ottaa vastaan Ajoneuvohallintokeskus.

7 §

Todistus turvallisuusneuvonantajan kokeesta

Ajneuvohallintokeskus antaa vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajan nimeämisestä ja ammatillisesta pätevyydestä annetun neuvoston direktiivin 96/35/EY liitteessä III olevan mallin mukaisen todistuksen henkilölle, joka on suorittanut hyväksytysti turvallisuusneuvonantajan kokeen. Jos suoritettu koe on 4 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla rajoitettu tietty-

jen vaarallisten aineiden kuljetukseen, todistuksen rajoitetusta kelpoisuudesta tehdään merkintä todistuksen otsikkoon. Todistus on voimassa viisi vuotta todistuksen myöntämisestä.

Ajoneuvohallintokeskus pidentää todistuksen voimassaoloaikaa viidellä vuodella, jos henkilö suorittaa hyväksytysti turvallisuusneuvonantajan täydennyskokeen todistuksen viimeisen voimassaolovuoden aikana.

Muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa asianmukaisesti annettu turvallisuusneuvonantajan todistus oikeuttaa toimimaan tässä asetuksessa tarkoitettuna turvallisuusneuvonantajana todistuksen osoittamassa laajuudessa.

8 §

Todistuksen muuttaminen

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta muuttaa turvallisuusneuvonantajan todistusta, jos hakija täyttää todistuksen antamiselle säädetyt edellytykset. Jos hakija haluaa laa-

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

jentaa 4 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla rajoitetun todistuksensa kelpoisuutta, hänen on suoritettava uudestaan turvallisuusneuvonantajan koe koko siinä laajuudessa, josta hän haluaa todistuksen.

9 §

Turvallisuusneuvonantajan ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajan on pyydettyäessä ilmoitettava nimeämänsä turvallisuusneuvonantaja vaarallisten aineiden kuljetuksia valvovalle ja tarvittaessa muulle näissä kuljetuksissa muutoin toimivaltaiselle viranomaiselle.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämän asetuksen mukainen turvallisuusneuvonantaja tulee nimetä viimeistään 1 päivästä kesäkuuta 2000 alkaen.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 128

Asetus**maakaasusetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
kumotaan 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun maakaasusetuksen (1058/1993) 9 luku, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 1171/1995,
muutetaan 2 §:n 1 momentti, sekä
lisätään asetukseen uusi 2 a § ja 7 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 1171/1995, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 ja 6 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi, seuraavasti:

2 §

Soveltamisalan rajauksia

Paineastioita koskevassa lainsäädännössä tarkoitettujen, maakaasuputkistoon liittyvien laitteiden ja laitteistojen rakennevaatimuksiin ja vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen sovelletaan paineastioita koskevan lainsäädännön mukaisia vaatimuksia.

2 a §

Soveltamisalan tarkennus

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, maakaasun varastointiin ja tekniseen käyttöön sovelletaan vaarallisten kemikaalien

teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen (59/1999) 14—16, 21—30, 34—39, 61—63 ja 73—76 §:n suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia säännöksiä.

7 §

Rakentamisluvan hakeminen

Siirtoputkistoon kuuluvista paineenkorotusasemista ja paineenvähennysasemista sekä erillisistä suurista käyttökohteista hakemuksessa on oltava selvitys, jossa tulee olla:

- 1) kuvaus maakaasun käyttöön ja käsittelyyn liittyvistä vaaralähteistä, olosuhteista ja tilanteista, joissa onnettomuus on mahdollinen;
- 2) kuvaus tyypillisistä ja suurimmista

mahdollisista vaaratilanteista, niiden seurauksista laitoksen sisällä ja vaikutuksista laitoksen ulkopuolelle sekä vaaratilanteisiin johtavista virhetoiminnoista, laitteiden vikaantumisesta ja vaurioista;

3) suunnitelma siitä, miten varaudutaan vaaratilanteen ehkäisemiseen laitoksen nor-

maalikäytön ja korjaus- ja huoltotöiden sekä erilaisten häiriötilanteiden yhteydessä.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 129

Asetus**nestekaasuasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
kumotaan 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetun nestekaasuasetuksen (711/1993) 1 §:n 8 kohta ja 12 luku, sellaisena kuin niistä on 12 luku osaksi asetuksessa 1170/1995,
muutetaan asetuksen 1 §:n 7 kohta ja 44 §:n 3 momentti, sekä
lisätään asetukseen uusi 1 a §, 9 §:ään uusi 3 momentti ja 44 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 1170/1995, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetukoskee:

7) toimenpiteitä nestekaasua teknisesti käyttävissä, varastoivissa ja käsittelevissä laitoksissa sattuvien onnettomuuksien yhteydessä.

1 a §

Soveltamisalan tarkennus

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, nestekaasun tekniseen käyttöön, käsittelyyn, varastointiin ja säilyttämiseen sovelletaan vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen (59/1999) 14—16, 21—30, 34—39, 61—63 ja 73—76 §:n suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia säännöksiä.

9 §

Kohteiden raja

— — — — —
 Jos nestekaasun tekninen käyttö, varastointi tai käsittely tapahtuu sellaisessa vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen 4 §:n 5 kohdassa tarkoitettussa tuotantolaitoksessa, jossa kemikaalien teollinen käsittely ja varastointi on mainitun asetuksen mukaan luvan- tai ilmoituksenvaraista, tuotantolaitoksessa oleva nestekaasu otetaan huomioon yhdessä muiden palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien kanssa määritettäessä kohteen luvan- ja ilmoituksenvaraisuutta. Tarvittavan luvan antaa tai ilmoituksen käsittelee se viranomainen, jolle tehtävä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen mukaan kuuluu. Muilta osin nestekaasun tekniseen käyttöön, varastointiin ja käsittelyyn sovelletaan tämän asetuksen mukaisia velvoitteita.

44 §

Onnettomuudesta ilmoittaminen

—————
Valvontaviranomaiselle on toimitettava onnettomuutta koskeva selvitys, jossa:

1) kuvataan onnettomuustilanne ja olosuhteet onnettomuuden sattuessa;

2) annetaan tiedot onnettomuudessa osallisina olleista kemikaaleista ja mahdollisen päästön määrästä;

3) selvitetään onnettomuuden vaikutukset tai odotettavissa olevat vaikutukset ihmisiin, ympäristöön ja omaisuuteen;

4) kuvataan pelastus- ja torjuntatoimenpiteet, joihin on ryhdytty onnettomuuden takia;

5) selvitetään, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä onnettomuudesta aiheutuvien pitkäaikaisvaikutusten ehkäisemiseksi ja vastaavien onnettomuuksien toistumisen ehkäisemiseksi.

Jos myöhempi tutkimus paljastaa uusia seikkoja 3 momentissa tarkoitettussa selvityksessä ilmoitetuista asioista tai niistä tehdyistä johtopäätöksistä, selvitys tulee saattaa ajan tasalle.

Valvontaviranomaisella on lisäksi oikeus saada tarvittavia lisätietoja onnettomuuden syiden selvittämiseksi ja vastaavien onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

—————
Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 130

Asetus**Öljylämmityslaitteistoista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
kumotaan öljylämmityslaitteistoista 27 päivänä lokakuuta 1995 annetun asetuksen (1211/1995) 15 ja 16 §, *muutetaan* asetuksen 2 §:n 1 momentin 3 kohta ja 3 §, sekä *lisätään* asetukseen uusi 1 a §, seuraavasti:

1 a §

Soveltamisalan tarkennus

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, öljylämmityslaitteistoihin sovelletaan vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen (59/1999) 14—16, 21—30, 34—39, 61—63 ja 73—76 §:n suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia säännöksiä.

2 §

Soveltamisalan rajaus

Tämä asetusta ei koske:

3) paineastioita koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuja kattilalaitoksia, joissa on rekisteröityjä höyry- tai nestekattiloita;

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Jos öljylämmityslaitteisto asennetaan sellaiseen vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen 4 §:n 5 kohdassa tarkoitettuun tuotantolaitokseen, jossa kemikaalien teollinen käsittely ja varastointi on mainitun asetuksen mukaan luvan- tai ilmoituksenvaraista, öljylämmityslaitteistoissa ja varastossa oleva polttoöljy otetaan huomioon yhdessä muiden vaarallisten kemikaalien kanssa määritettäessä öljylämmityslaitteiston luvan- ja ilmoituksenvaraisuutta. Tarvittavan luvan antaa ja ilmoituksen käsittelee se viranomais, jolle tehtävä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen mukaan kuuluu. Muilta osin öljylämmityslaitteistoon sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.

Tämä asetusta tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 131

Asetus**räjähdeasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä
kumotaan 28 päivänä toukokuuta 1993 annetun räjähdeasetuksen (473/1993) 51 §:n 3 momentti,
muutetaan 5 §:n 3 momentti, 9 §:n 3 momentin 10 ja 12 kohta, 37 b §, 49 §:n 2 ja 3 momentti, 51 §:n 1 momentti, 53 §:n 4 momentti, 56 §:n 2 momentti, 61 §:n 1 momentti, 83 §:n 3 momentti, 87—89 §, 91 §:n 1 momentti sekä 99 ja 100 §, sellaisina kuin niistä on 37 b § asetuksessa 1385/1994, sekä
lisätään asetukseen uusi 87 a ja 89 a—89 g § sekä mainitulla asetuksella 1172/1995 kumotun 101 §:n tilalle uusi 101 §, seuraavasti:

5 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa toiminnassa on lisäksi otettava huomioon vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen (59/1999) sekä sen nojalla annettujen säännösten mukaiset vaatimukset, jos käsiteltävien räjähteiden vaaraominaisuudet sitä edellyttävät.

9 §

Hakemukseen on liitettävä:

10) selvitys palontorjunnan järjestelyistä, kemikaalivuotojen hallinnasta ja muista onnettomuus- ja häiriötilanteiden varalta suunnitelluista toimenpiteistä;

12) selvitys

a) toimintaan liittyvistä vaaralähteistä, olosuhteista ja tilanteista, joissa onnettomuus on mahdollinen; sekä

b) tyypillisistä ja suurimmista mahdollisista vaaratilanteista, niiden seurauksista laitoksen sisällä ja vaikutuksista laitoksen ulkopuolelle sekä niihin johtavista virhetoiminoista, laitteiden vikaantumisesta ja vaurioista.

37 b §

Mitä tässä luvussa säädetään, ei koske:

- 1) pyroteknisten välineiden siirtoa;
- 2) ampuma-aseissa, työkaluissa tai lähetyspistooleissa käytettävien patruunoiden tai niihin rinnastettavien välineiden siirtoa;
- 3) ampuma-aseen hallussapitoon oikeutetun omaan käyttöön 49 §:n mukaisesti hankiman ruudin ja sytytysnallien siirtoa.

49 §

Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan koske seuraavia räjähteitä:

1) ampuma-aseissa, lähetyspistooleissa ja työkaluissa käytettäviä patruunoita;

2) sellaisia valaisu- ja merkinantovälineitä sekä niihin verrattavia räjähteitä, jotka hankitaan hätätilanteessa käytettäväksi;

3) yleiseen kauppaan tai yleiseen käyttöön hyväksytyjä pyroteknisiä välineitä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ampuma-aseissa tai niiden patruunoissa käytettäviä ruuteja ja sytytysnaljeja saadaan luovuttaa ampuma-aseen hallussapitoon oikeutetulle. Ruutia saadaan kuitenkin kerralla luovuttaa enintään 2 kg ja sytytysnaljeja enintään 1 000 kpl.

51 §

Räjähteiden luovuttamisen 49 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle tai yhteisölle tulee tapahtua kuittausta vastaan. Kuittiin on merkittävä luovutetun räjähteen kauppanimi ja määrä sekä päiväys ja vastaanottajan nimi. Luovuttajalle on lisäksi toimitettava oikeaksi todistettu jäljennös voimassa olevasta siirtotodistuksesta.

53 §

Ampuma-aseissa käytettäviä patruunoita koskevasta kirjanpidosta säädetään erikseen.

56 §

Hakemukseen on liitettävä:

1) selvitys siitä, että hakija hallitsee varastoaluetta;

2) mittakaavaan 1:1 000 tai 1:2 000 laadittu asemapiirros varastoalueesta, josta tulee käydä selville varastoalueelle suunnitellut rakennukset ja rakennelmat sekä niiden sijainti;

3) vähintään mittakaavassa 1:20 000 oleva kartta, josta ilmenee varastoalueen sijainti ja ympäristön pinnanmuodostus vähintään kahden kilometrin säteellä;

4) selostus suojaetäisyydestä, kuitenkin vähintään yhden kilometrin etäisyydelle varastosta ulottuvalla alueella sijaitsevista rakennuksista samoin kuin muista rakennelmista ja niiden käyttötarkoituksesta sekä teistä ja muista sellaisista seikoista, jotka on yleisen turvallisuuden kannalta otettava huomioon;

5) mittakaavaan 1:50 tai 1:100 laaditut varastosuojien ja muiden varastoalueelle suunniteltujen rakennusten ja rakennelmien

piirustukset selostuksineen, joista selvästi ilmenevät mitat, rakennustapa, rakennusaines, mahdolliseen lämmitykseen ja valaistukseen käytettävät laitteet sekä ilmastoinnin, viemäroinnin ja palontorjunnan järjestely.

61 §

Räjäytys- ja louhintatyötä varten voi turvatekniikan keskus myöntää luvan (*tilapäinen varastointilupa*) yhtä tai useampaa tilapäistä varastosuojaa varten, joissa kussakin saa varastoida enintään 5 000 kg räjähteitä.

83 §

Räjähteet saa hävittää vain henkilö, jolla on panostajan pätevyys tai poliisipiirin päällikön määräämä tehtävään pätevä henkilö.

10 luku

Suuronnettomuuden vaaran torjunta

87 §

Tässä luvussa räjähteet jaetaan seuraavasti:

1) aine tai valmiste

a) joka voi räjähtää iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta;

b) pyrotekninen aine tai ainesos, joka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua taikka niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvissa eksotermisissä kemiallisissa reaktioissa, joissa ei tapahdu detonaatiota; tai

c) esineissä oleva räjähtävä tai pyrotekninen aine; sekä

2) aine tai valmiste, joka on erittäin helposti räjähtävä iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta.

87 a §

Räjähteiden valmistuksessa ja varastoinnissa tulee ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi.

88 §

Jos 87 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen räjähteiden määrä tehtaassa tai varastossa on 50 000 kg tai suurempi taikka 87 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen räjähteiden määrä siellä

on 10 000 kg tai suurempi, toiminnasta tulee laatia asiakirja, jossa selostetaan toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi (*toimintaperiaateasiakirja*).

Edellä 1 momentissa tarkoitetun velvoitteen määräytymisessä otetaan huomioon myös muut vaaralliset kemikaalit määrittämällä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen 14 §:n mukainen suhdelukujen summa. Jos palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on suurempi kuin 1, toimintaperiaateasiakirja tulee laatia.

Toimintaperiaateasiakirjassa tulee selostaa toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ja muiden onnettomuuksien ehkäisemiseksi. Asiakirjan laatimisessa on noudatettava vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen liitteessä III esitetyt periaatteita ottaen huomioon toiminnassa esiintyvä suuronnettomuus- ja muu onnettomuusvaara.

Räjähteiden valmistuksessa ja varastoinnissa tulee noudattaa toimintaperiaateasiakirjassa esitetyt periaatteita.

Toimintaperiaateasiakirja tai yhteenveto asiakirjasta liitetään tehdasta tai varastoa koskevaan lupahakemukseen. Asiakirja tulee esittää tarkastuksen yhteydessä ja osoittaa, miten siinä esitettyjen toimintaperiaatteiden noudattamisesta on huolehdittu.

89 §

Jos 87 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen räjähteiden määrä tehtaassa tai varastossa on 200 000 kg tai suurempi taikka 87 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen räjähteiden määrä siellä on 50 000 kg tai suurempi, toiminnasta tulee laatia turvallisuusselvitys.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun velvoitteen määräytymisessä otetaan huomioon myös muut vaaralliset kemikaalit määrittämällä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen 15 §:n mukainen suhdelukujen summa. Jos palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on suurempi kuin 1, turvallisuusselvitys tulee laatia.

89 a §

Turvallisuusselvityksessä tulee osoittaa:

1) toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ja muiden onnettomuuksien ehkäisemiseksi sekä tarpeelliset tiedot näiden periaatteiden toteuttamiseksi tarvittavasta organisaatiosta ja turvallisuusjohtamisjärjestelmästä vaarallis-

ten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen liitteen III mukaisesti;

2) että toiminnassa on tunnistettu suuronnettomuuksien vaarat ja ryhdytty tarpeellisiin toimiin niiden ehkäisemiseksi ja tällaisten onnettomuuksien ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseksi;

3) että 2 luvussa säädetyt turvallisuusvaatimukset on otettu huomioon;

4) että sisäinen pelastussuunnitelma on laadittu;

5) riittävät tiedot ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten;

6) riittävät tiedot tehtaan tai varaston sijoittamista ja ympärillä olevan maan käytön suunnittelua varten.

Turvallisuusselvityksessä tulee olla vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen liitteessä IV luetellut tiedot ja luettelo tehtaassa tai varastossa olevista vaarallisista kemikaaleista.

89 b §

Turvallisuusselvitys tulee toimittaa turvatekniikan keskukselle riittävän ajoissa ennen toiminnan aloittamista.

Turvallisuusselvitystä voidaan tarvittaessa täydentää käsittelyn yhteydessä. Turvatekniikan keskus voi tarvittaessa pyytää lisäselvityksiä turvallisuusselvitykseen.

Turvallisuusselvitys toimitetaan turvatekniikan keskukselle kolmin kappalein.

Turvallisuusselvitys tulee tarkistaa ja saattaa se ajan tasalle seuraavissa tapauksissa:

1) jos toiminnassa on tapahtunut suuronnettomuuksien vaaraa lisäävä muutos;

2) jos tarkistaminen on tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon turvallisuustekniikassa, vaarojen arvioinnissa ja teknisessä tietämyksessä tapahtunut kehitys ja lisääntyminen;

3) jos onnettomuus- ja vaaratilanteiden selvittelyssä on ilmennyt huomioon otettavia seikkoja;

4) turvatekniikan keskuksen pyynnöstä.

Turvallisuusselvitys tulee kuitenkin tarkistaa ja saattaa ajan tasalle vähintään joka viides vuosi. Tarkistettu selvitys tulee toimittaa turvatekniikan keskukseseen.

Turvallisuusselvityksestä on lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen 23, 25 ja 26 §:ssä säädetään.

89 c §

Edellä 88 ja 89 §:ssä tarkoitettujen tehtaiden ja varastojen sisäisestä ja ulkoisesta pelastussuunnitelmasta on voimassa, mitä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen 27 ja 28 §:ssä säädetään.

89 d §

Edellä 89 §:ssä tarkoitettua tehtaana ja varaston tulee tiedottaa turvallisuustoimenpiteistä ja onnettomuustapauksissa noudatettavaa käyttäytymistä koskevista toimintaohjeista sellaisille henkilöille ja yhteisöille, joihin kyseisessä tehtaassa tai varastossa alkunsa saanut suuronnettomuus voi vaikuttaa.

Tiedotteesta on käytävä ilmi vähintään vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetun asetuksen liitteessä VII tarkoitettut asiat.

Tiedote on tarkistettava joka kolmas vuosi ja saatettava tarvittaessa ajan tasalle. Tiedotus on uusittava, jos tehtaassa tai varastossa on tapahtunut muutoksia, joilla on merkittäviä vaikutuksia suuronnettomuusvaaraan. Muussa tapauksessa tiedotus on uusittava ainakin viiden vuoden välein.

89 e §

Turvatekniikan keskuksen on määriteltävä lupahakemuksessa ja turvallisuusselvityksessä saamiensa tietojen perusteella alueet, joissa suuronnettomuuden todennäköisyys voi kasvaa tehtaana tai varaston sijainnin ja toisten tehtaiden tai varastojen läheisyyden takia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen tehtaiden ja varastojen tulee:

1) antaa alueen toisille tehtaille ja varastoille tiedot tehtaassa tai varastossa olevista suuronnettomuus- ja muista onnettomuusvaaroista;

2) ottaa huomioon muiden tehtaiden ja varastojen aiheuttamat suuronnettomuus- ja muut onnettomuusvaarat toimintaperiaatteissaan, turvallisuusjohtamisjärjestelmässään, turvallisuusselvityksessään, sisäisessä pelastussuunnitelmassaan ja muissa selvityksissään;

3) tehdä yhteistyötä yleisölle tiedottamisessa ja tietojen toimittamisessa turvatekniikan keskuksen ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee myös niitä tehtaita ja varastoja, jotka muodostavat useamman eri toiminnanharjoittajan

vastuulla olevasta osasta toiminnallisen kokonaisuuden.

89 f §

Turvatekniikan keskuksen on tarkastettava 88 ja 89 §:ssä tarkoitettujen tehtaiden ja varastojen tekninen toteutus, toimintaperiaatteet ja johtamisjärjestelmät sekä niiden toimivuus järjestelmällisesti, jollei se ole hyväksynyt muita tehtaana tai varaston valvontaan soveltuvia keinoja, joiden avulla se voi varmistua edellä tarkoitetuista asioista.

Turvatekniikan keskus tekee 88 ja 89 §:ssä tarkoitetuille tehtaille ja varastoille tarkastusohjelman, jonka mukaan ne tarkastetaan seuraavasti:

1) tehtaana ja varastot, joilta edellytetään turvallisuusselvitys, vähintään kerran vuodessa; sekä

2) tehtaana ja varastot, joilta edellytetään toimintaperiaateasiakirja, vähintään kerran kahdessa vuodessa.

Edellä 2 momentissa säädettyjä määräaikoja voidaan pidentää, jos tehtaalla tai varastolla on käytössään osoitettuja, järjestelmällisiä menettelyitä, joiden perusteella turvatekniikan keskus voi varmistua tehtaana tai varaston teknisestä turvallisuudesta, toimintaperiaatteista ja johtamisjärjestelmistä sekä niiden toimivuudesta taikka jos tehtaana tai varaston suuronnettomuus- ja muiden onnettomuusvaarojen järjestelmällisen arvion perusteella tehtaalle tai varastolle on laadittu muu ohjelma.

Edellä 2 momentissa säädettyjä määräaikoja voidaan vastaavasti lyhentää, jos se turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeellista.

Turvatekniikan keskus tekee tarkastusohjelman yhteistyössä työsuojelupiirin ja kunnan palopäällikön kanssa.

89 g §

Turvatekniikan keskuksen on tarkastettava 88 ja 89 §:ssä tarkoitettujen tehtaiden ja varastojen tekninen toteutus, toimintaperiaatteet ja johtamisjärjestelmät säännöllisesti tarkastusohjelman mukaisesti. Tarkastuksessa tulee osoittaa ainakin, että:

1) turvallisuusselvityksessä, hakemuksessa, ilmoituksessa tai muussa turvatekniikan keskuksen toimitetussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tehtaassa ja varastossa vallitsevaa tilannetta;

2) lupapäätöksessä asetetut ehdot täyttyvät;

3) tehdyt muutokset on toteutettu säännösten mukaisesti;

4) toimintaperiaatteita onnettomuuksien ehkäisemiseksi noudatetaan;

5) riittävät toimenpiteet onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi on toteutettu ottaen huomioon tehtaassa ja varastossa harjoitetut toiminnot;

6) on varauduttu riittävin toimenpitein onnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tehtaan ja varaston alueella ja sen ulkopuolella;

7) väestölle on annettu 89 d §:ssä tarkoitettut tiedot;

8) tehdas tai varasto täyttää myös muut tämän asetuksen sekä sen nojalla annettujen säännösten mukaiset vaatimukset.

91 §

Sellaisten kohteiden tarkastuksista, joihin liittyy suuronnettomuusvaara, säädetään 89 f ja 89 g §:ssä. Turvatekniikan keskuksen on tarkastettava muut räjähteitä valmistavat tehtaajat joka toinen vuosi ja muut pysyvät varastot joka viides vuosi. Jokaisesta tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, johon merkitään tarkastetut kohteet ja sekä havaitut puutteet.

99 §

Jos räjähdysonnettomuudesta tai räjähdettä valmistavassa tehtaassa tai räjähdevarastossa sattuneesta tulipalosta on seurauksena kuolema, vaikealaatuinen vamma taikka muu kuin vähäinen omaisuus- ja ympäristövahinko, räjähteen haltijan tai hänen edustajansa on viipymättä ilmoitettava siitä turvatekniikan keskukselle ja poliisille. Onnettomuusalue on tarpeellisten pelastus- ja turvallisuustoimenpiteiden jälkeen jätettävä koskemattomaksi onnettomuuden syyn selvittämistä varten.

Turvatekniikan keskukselle on toimitettava onnettomuutta koskeva selvitys, jossa

1) kuvataan onnettomuustilanne ja olosuhteet onnettomuuden sattuessa;

2) annetaan tiedot onnettomuudessa osallisina olleista kemikaaleista ja mahdollisen päästön määrästä;

3) selvitetään onnettomuuden vaikutukset tai odotettavissa olevat vaikutukset ihmisiin, ympäristöön ja omaisuuteen;

4) kuvataan pelastus- ja torjuntatoimenpiteet, joihin on ryhdytty onnettomuuden takia;

5) selvitetään, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä onnettomuudesta aiheutuvien pit-

käaikaisvaikutusten ehkäisemiseksi ja vastaavien onnettomuuksien toistumisen ehkäisemiseksi.

Jos myöhempi tutkimus paljastaa uusia seikkoja 2 momentissa tarkoitettussa selvityksessä ilmoitetuista asioista tai niistä tehdyistä johtopäätöksistä, selvitys tulee saattaa ajan tasalle.

Turvatekniikan keskuksella on lisäksi oikeus saada tarvittavia lisätietoja onnettomuuden syiden selvittämiseksi ja vastaavien onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

100 §

Turvatekniikan keskuksen on tutkittava onnettomuus, jos se on onnettomuuden syyn selvittämiseksi tai kysymyksessä olevan tehtaan tai varaston teknisen turvallisuuden taikka onnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeellista.

101 §

Myös vähäisemmistä kuin 99 §:ssä tarkoitetuista räjähdysonnettomuuksista ja tulipaloista räjähteen haltijan tulee tehdä ilmoitus turvatekniikan keskukselle.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1999.

Ennen asetuksen voimaantuloa aloitetusta toiminnasta tulee laatia toimintaperiaateasiakirja viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2000, jollei kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä muuta säädetä.

Ennen asetuksen voimaantuloa aloitetusta toiminnasta on tehtävä 89 §:n mukainen turvallisuus selvitys seuraavina määräaikoina:

1) niistä tehtaista ja varastoista, jotka ovat tehneet turvallisuus selvityksen tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleen 87 §:n perusteella, viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2001;

2) muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista tehtaista ja varastoista viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa aloitetusta toiminnasta sisäinen pelastussuunnitelma on tehtävä seuraavina määräaikoina:

1) 88 §:ssä tarkoitetuista tehtaista ja varastoista viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2001;

2) 89 §:ssä tarkoitetuista tehtaista ja varastoista viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2002.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 131

Edellä 4 momentissa tarkoitetut sisäiset pelastussuunnitelmat on toimitettava turvatekniikan keskuksen momentissa mainittuun määräaikaan mennessä.

Ennen asetuksen voimaantuloa aloitetussa toiminnassa 89 d §:ssä säädettyä tiedottamisvelvollisuutta koskevat samat määräajat kuin turvallisuusselvityksen laatimista.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 123—131, 2 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999